

Publicerad 2009-06-29 23:00 av anits

*att träffa en vän som man inte sett på länge,
det är stort*

VÄND DIG OM

Vänd dig om, nej gör inte det, vill inte att du ska
se mig så här

Jag är trött, svetten rinner, mitt hår är genomblött
som om jag kom direkt från duschen

Vänd dig om ändå, jag står här ser din ryggta,la,
visst är det du, känner igen dina gester

Vänd dig dom, jag vill se dina ögon, dina varma
snälla ögon, som en gång fick mig att känna en
sådan glädje och trygghet

Tänk att du finns kvar här, vänd dig om, så jag kan
se om det är du

Vänd dig om, jag är feg vill inte ropa ditt namn, tänk
om jag ser fel, att det inte är du

Snälla vänd dig om, ja just så, javisst är det du, du
ser mig , känner igen mig

Du var min vän en gång i en tid för längesedan, när
ingen annan var det

Nu finns jag också här, i byn vi båda växt upp i, vi hälsar
på varandra, du säger du är glad att se mig, jag får en
varm kram, vi bestämmer, att när jag flyttat färdigt, då
ska vi träffas prata om förr och nu

Du undrar om din fru får vara med, det är klart hon får,
hon vill också träffa dig säger du, jag har berättat om vår
vänskap under vår skoltid, men du har inte vetat var jag funnits

Nu finns jag här, och vår vänskap kanske fortsätter.
där den en gång slutade, när jag flyttade från byn
i en tid för mycket längesedan, så känns det inom mig

just nu

anits 29 juni 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten